

EEN MERKWAARDIG GEVAL

**Door: J.M.W. Mavromichalis,
Beukenlaan 85, 5741 DX Laarbeek.
Tel.: 0492-465966.**

Het volgende voorval gaat over een *Elaphe carinata*, een rattenslang uit Zuidoost-Azië. In een dierenpeciaalzaak bij mij in de buurt lag al een tijd een exemplaar van *Elaphe carinata* te koop. Telkens als ik deze zaak bezocht voor voedseldieren, trok deze slang mijn aandacht. Het was een wildvangexemplaar van ± 1 m. Het dier was zwart van kleur met op iedere schub wel wat geel. Ze had een mooie, gele koptekening. Kortom, ik vond het een prachtige slang.

Wel viel het me op dat ze wat ingevallen was. Waarschijnlijk had ze last van parasieten. Dat is een veel voorkomend probleem bij Aziatische wildvangslangen. Menig slangenhouder heeft dat al ondervonden.

Na een paar maanden vroeg ik de verkoper naar bijzonderheden van dit dier. Het was een slang die door een handelaar ongevraagd als vervanging van een *Elaphe obsoleta* geleverd was. Het dier weigerde voedsel en was zeer agressief. Telkens als de verkoper het dier schoon water aanbood, reageerde het agressief, viel herhaaldelijk uit en beet gemeen in zijn handen. Ook verspreidde ze een zeer vieze lucht uit haar anaalklieren - dit verklaart waarschijnlijk de Nederlandse naam 'stinkslang'. Kortom, hij wilde me dit dier wel voor een prijke verkopen en ik ging met mijn nieuwe aanwinst naar huis.

Thuisgekomen sondeerde ik het dier; het bleek een vrouwtje te zijn. Ze had last van bloedmijten die ik bestreden heb met een vaponastrip in het terrarium. Ik plaatste haar in een zogenaamde 'steriele bak.' Op de bodem lag krantenpapier; ze

Elaphe carinata

kreeg een goed gelakte klimtak, een klein kartonnen doosje en een kleine waterbak.

Het kartonnen doosje werkte prima: de slang bleef rustig in haar schuilplaats als ik het water verschoonde. Eten weigerde ze nog steeds. Omdat ze steeds meer afviel, heb ik haar behandeld met Ronidazole en Panacur; tevens heb ik de temperatuur in haar bak verhoogd tot constant 30°C. Na een maand heb ik de temperatuur 's nachts weer tot 22°C laten zakken.

Ik besloot 's nachts een ontdoode muis in de bak te leggen. De volgende dag was die weg en vanaf dat moment veranderde de slang in een gulzige eetster die tot vier muizen per tien dagen opat. Haar ontlasting was prima en het was een hele verandering vergeleken met mijn eerste ontmoeting met haar in de dierenwinkel.

Op een morgen zag ik dat de slang ontsnapt was uit haar bak. Ze had de ventilatieroosters gevonden en had er één uitgedrukt. Na lang zoeken vond ik haar. Ze moet een geweldige kracht op het rooster heb uitgeoefend, want haar hele neus was totaal afgeschaafd. Deze verwonding heb ik behandeld door haar in water met een paar druppels jodium te baden, een tip die ik van een zeer bekende dierenarts kreeg; deze methode werkt, heb ik nu proefondervindelijk vastgesteld.

Ik besloot haar te huisvesten in een bak van 120x60x140 (lxbxh). Deze bak zat vol klimtakken en had een vogelnestkastje. De eigenlijke bewoners zaten net in winterslaap, vandaar dat deze bak vrij was. Omdat de slang nu minder schuw was en veel rondkroop, besloot ik haar in deze bak te laten zitten. Toen na ongeveer drie-eneenhalve maand de oorspronkelijke bewoners uit winterslaap kwamen, moest ze toch weer verhuizen. Haar vorige bak had ik ook vol takken gehangen en ook het nestkastje

dat ze als schuilplaats had gehad, verhuisde mee. Ik hoopte dat ze nu ook zo actief bleef.

Bij haar eerste inspectie in de nieuwe bak vond ze meteen het ventilatierooster; ze begon meteen te drukken. Ditmaal waren alle roosters goed beveiligd, zodat ze deze keer geen succes had. Maar de volgende dag was haar neus zó beschadigd, dat ik haar weer moest behandelen aan haar verwonding. Bij het terugzetten begon het opnieuw. Het was alsof ze wist dat er daar toch zoiets als een uitweg was. Ondanks dat haar neus beschadigd was, bleef ze het drukken maar volhouden, iets wat ik niet langer kon aanzien, zodat ze uiteindelijk in wéér een ander terrarium belandde.

Ik heb een andere liefhebber gevonden. Die had verscheidene exemplaren van deze soort; hij was blij met deze vrouw, die intussen wel goed at en het verder prima deed. Haar neusbeschadiging was al eerder genezen, zodat ik me daar geen zorgen over maakte.

Wel vind ik het gedrag van deze slang nu nog fascinerend: ze bleef in haar oude bak op dezelfde plaats maar proberen om te ontsnappen, ook al beschadigde ze haar neus, iets wat toch pijnlijk moet zijn geweest. Zelfs waar ik bij stond bleef ze dat maar proberen, en dat op een manier die erop leek dat ze wist dat het kon. Drie maanden eerder was het toch ook gelukt! Voor mij was dit zeker een bewijs van een herinnering aan, of van een soort geheugen voor die plek dat deze slang had. Voor mijzelf zijn reptielen geen domme, koude dieren, iets wat onwetenden vaak zeggen. Hun gedrag valt wetenschappelijk niet altijd te verklaren. Er worden nog steeds onderzoeken naar gedaan, iets wat u zelf thuis ook kunt doen bij uw eigen dieren. Veel reptielenhouders maken interessante ervaringen mee. Ikzelf blijf me verbazen over deze prachtige dieren, waar ik al jaren plezier aan beleef.